

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Feria ij. pentecostes

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

moestrum patiat, quasi homicida, aut fur, aut adulter. Si autem ut Christianus, non erubescat, sed glorificet deum in isto nomine.

FERIA SECUNDA PENTECOSTES. Iohannis III.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Sic deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in ipso, non pereat, sed habeat uitam æternam. Et reli.

Vnde notandum, quod eadem de filio dei unigenito replicat, quæ de filio hominis in cruce exaltato præmiserat, dicens: [Ut omnis qui credit in ipso, non pereat, sed habeat uitam æternam.] Quia profecto idem redemptor & conditor noster, filius dei ante secula existens, filius hominis factus est in fine seculorum, ut qui nos per diuinitatis suæ potentiam creauerat, ad perfructum uitæ beatitudinem perennis, ipse per fragilitatem humanitatis nostræ nos restauraret, ad recipiendam quam perdidimus uitam. Sequitur:

Non enim misit deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum.] Ergo quantum in medico est, sana re uenit ægrotum, sed interimitur, qui præcepta medici seruare non uult. Venit saluare mundum. Quare saluator dictus est mundi, nisi ut saluet mundum, non ut iudicet mundum? Saluari non uis ab ipso: ex te ipso iudicaberis. Et quid dicam iudicaberis? Videte quid ait:

Qui credit in eum non iudicatur. Qui autem non credit.] Quid dictuum sperabas, nisi iudicetur? [Iam] inquit [iudicatus est.] Nondum ap-

o

paruit iudicium, sed iam factum est iudiciū. Nouit dñs qui sunt eius, nouit qui permaneant ad coronam, & qui permaneant ad flammam: nouit in arca sua triticum suum, nouit & paleas, nouit & segetem, nouit zizaniā. Iam dñs iudicatus est qui non credit. Quare iudicatus est?

Quia non credit in nomine unigeniti filij dei. Hoc est autem iudicium, quia lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucē. Erant enim eorum mala opera.]

Fratres mei, quorum opera bona inuenit dñs: Nullorū Omnium enim opera mala inuenit: Quomodo ergo quidam fecerunt ueritatem, & uenerunt ad lucem? Hoc sequitur:

Qui autem facit ueritatē, uenit ad lucem, ut manifestetur opera eius, quia in deo sunt facta.] Quomodo ergo quidam bonum opus fecerunt, ut uenirent ad lucem, id est, ad Christum? & quomodo quidam dilexerunt tenebras? Si enim omnes peccatores inuenit, & omnes a peccato sanat: & serpens ille in quo figurata est mors dñi, eos sanat qui morfi fuerant: & propter morsus serpentis erectus est serpens, id est, mors dñi propter mortales homines, quos inuenit iniustos, quomodo intelligitur, Hoc est iudicium, quoniam lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucem, Erant enim eorum mala opera? Quid est hoc? Quorum enim erant opera bona? Nonne uenisti ut iustifices impios? Sed dilexerunt (inquit) magis tenebras quam lucem. Ibi posuit uim. Multi enim dilexerunt peccata sua, multi confessi sunt peccata sua: quia qui cōfiteretur pec

Nu. 21.

Ioh. 3.

cata sua, & accusat peccata sua, iam cum deo fa-
 cit. Accusat deus peccata tua, si & tu eum accuses,
 coniungeris deo. Quasi duæ res sunt, & homo &
 peccator. Quod audis homo, deus fecit: quod au-
 dis peccator, ipse homo fecit. Dele quod fecisti, ut
 deus saluet quod fecit. Oportet ut oderis opus tu-
 um in te, & ames in te opus dei. Cum autem cœpe-
 rit tibi displicere quod fecisti, inde incipiunt bona
 opera tua, quia accusas mala opera tua. Initium
 bonorum operū tuorum, confessio est operū ma-
 lorum. Facis ueritatem, & uenis ad lucem. Quid
 est facere ueritatē? Non te palpes, non tibi blandia-
 ris, non tibi aduleris, non dicas, iustus sum, cum sis
 iniquus, & incipis facere ueritatem. Venis autē ad
 lucē, ut manifestentur opera tua, quia in deo sunt
 facta. Quia & hoc ipsum quod tibi displicuit pec-
 catū tuum, non tibi displiceret, nisi deus tibi luce-
 ret. & ei⁹ ueritas tibi ostenderet. Sed qui etiam ad
 monitus diligit peccata sua, odit admonentem lu-
 cem, & fugit eam ut non arguantur opera eius ma-
 la, quæ diligit. Qui autem facit ueritatem, accusat
 in se mala sua, non sibi parcit, non sibi ignoscit, ut
 deus ignoscat, quia quod uult ut deus ignoscat,
 ipse agnoscit, & uenit ad lucem, cui gratias agit,
 quod illi quod in se odisset ostenderit, & dicit deo: Dñe,

Psal. 50.

Ibidem.

Et quia frustra
 dicit, nisi iterum dicat: Quoniam facinus meum
 ego agnosco, & peccatum meum contra me est
 semper, sit ante te, quod nō uis esse ante deū. Si au-
 tem post te feceris peccatum tuum, retorquet tibi
 deus illud ante oculos tuos: & tūc retorquet, quan-
 do iam pœnitentiæ fructus nullus erit.

Q ij